

Dr. Nûredîn Zaza
1919 - 1988

NEW ROZ

Osman Sebrî
1905 - 1993

Xebat ji bo :

- * Zordarî ji ser gelê me yê Kurd li Sûriyê rabe.
- * Azadiya demokrat û rêzgirtina mafên mirovan.
- * Mafên gelê Kurd ên netewî di çarçewa yekîtiya welêt de.

Ji weşanên Partiya Yekîtiya Demokrat a Kurd li Sûriyê

Hejmar (151)

Sal 27 02ê Rêbendan 2022 z - 2633 k Êmêl : Newroz@yek-dem.com

Buha (100)L.S

Saleke nû... Li ser kaviên Sûriyê, hê jî Kund dixwîne!

دمار مبنی السرای الحكومي القديم في حلب الذي شيد عام ١٩٢٨ م

Desteya sernivîser

Piraniya gelên cîhanê bi şahî, dilgeşî û hêviyên ciwan sala nû, sala 2022an pêşwazî dikin. Lê mixabin ku gelê Sûriyê bi

hemû pêkhatayên xwe ve, bi derd, xem û kulên giran vê salê jî mîna salên borî pêşwazî dikin!

Di vî şerê wêran û talanker de ku Sûriyê taromar kiriye, bêtir ji 500

hezar mirovî jiyana xwe ji deşt dane, 5.6 milyon mirov reviyane, penaberî Turkiyê, Libnan û Urdinê bûne, 6.7 milyon mirov di bin çadir û konikên rizî de dijîn û bêtir ji 7 milyonan jî, gund

û bajarên xwe yên resen li şûn hiştine, li deverên ku hin aramî peyda dibe cîwar bûne, li hêviya wê rojê ne ku ew vegeirin ser xaka bav û bapîran.

Herwîha, 2

Kesayetiya welatparêzî navdar Ûsivê Gulo û du neviyên xwe ve hatin armanckirin!

Roja 9ê Çiriya Paşîn, bi balefireke bê ajovan, li Qamişlo/Taxa Hilêliyê, Kalê 80 salî Ûsivê Gulo û du neviyên xwe bixinizî hatin kuştin. Ev tewana hovane diyar dike ku dewleta Turkiyê naxwaze aşti û aramî li devera Bakur û Rojhilatê Sûriyê rune û bi hemû şeweyan dixwaze Ezmûna Rêveberiya Xweser têkbikîne.

Bi vê boneya xemgîn,

birêz Mihyedîn Şêx Alî, birûska sersaxiyê ya li jêr, ji malbata Gulo û gelê Kurd re weşand:

Sersaxî

Kuştina apê Ûsivê Gulo yê 80 salî û herdu neviyên wî roja 9ê Çiriya Paşîn li Bajarê Qamişlo-Taxa Hilêliyê, di çarçewa siyasetên dijminane yên dewleta Turkiyê dijî hundirê Sûriyê bi gelemperî û gelê Kurd bi taybetî cih digre,

û eve ne cara pêşîn e ku bi balefirên bêajovan (Drûn) û bi armanca çavşikandina

gelê me û belavkirina tirs û tevliheviyê têkbirina aştiya navxweyî di 2

Roja Dara Zeytûnê ...Û Bajarê Efrînê

Nazdar Hesên

Dara Zeytûnê li ba pir gelan dareke nixrdar û pîroz e. Ew di wijdanê(nîhada) mirovan de, çî jin çî mêr cihekî mezin digire û ji mêj ve wekî sembola gerdûnî ya aştiyê tê dîtin. Nixr û giringiya wê ji gelek sedeman hatiye, sûdeyên wê yên tendurîstî û sûdeyên ku di asta civakî, çandî, aborî û jîngehê de dide mirovahiyê.

Ji ber van sedeman

Konferansa Giştî ya UNESCOyê di rûniştina xweyaçilemînasala 2019an de her sal 26ê Mijdarê wek Roja Dara Zeytûnê ragihand û armanca wê ji bo pirkirin, mezinkirin, parastin û danasîna nixrê dara zeytûnê ye.

Di dema ku Cîhan ji bo çareserkirin û guheztina avhewayê şer dike û pêdivî û giringî pirtir bi çandinî û xwedîkirina darên zeytûnê dike, li aliyekî din şer û ceng bi vê dara pîroz re didome.

Belê li ser asta Sûriyê û li bajarê Efrînê, bajarê ku herî bi nav û deng bi piraniya hejmarên darên zeytûnê û bi zêt û zêtûnên xwe navdar e, ji sala 2018an de û ta niha; ango piştî dagirkirina wê bi sedhezaran ji darên wê hatine qutkirin û şewitandin û bi sedhezaran ji xwediyên wê desteser bûne û di destê çeteyan de mane. Ne xizmet, ne cot û ne jî avdan û ew wek xwediyên xwe yên Efrînî li ber çavên rêxistinên navnetewî

û mafên mirovan dîl û bêxwedî mane, û her roj ew toşî zilm û zorê dibin.

Bi boneya Roja Dara Zeytûnê pirs tê kirin.

- Ka me tu çalakî bi boneya vê rojê kirine?

- Ta kîjan astê konferansên wiha yê karibin xizmet kin û rêbend bin li pêş qutkirinên darên mayî?

Wek bapîrên me digotin: Dar jî ewladên me ne, xizmet û parastina wan ne ji yê zarokên me kêmtir in.

Kesayetiya... Dûmahîk

civakê de, ew çalakvanên Kurd armanc dike.

Di wê dema ku em vê tewana hovane ya

dewleta Turkiyê rûreş û şermezar dikan, li ser navê hemû heval, hogir, dost û rêxistinên Partiya Yekîtiya Demokrat Li Sûriyê, em sersaxiyê ji we û hemû

hezkerên hersê pakrewanan Usiv Gulo, Mihemed Gulo û Mezlûm Gulo li hundir û derveyî welêt re dixwazin, bila hun û gelê me xweş bin!

Erbîl: 10ê Çiriya Paşîn 2021Z

**Mihyedîn Şêx alî
Sekreterê Yekîtiya
Demokrat Li Sûriyê**

Saleke nû... Dûmahîk

di encama vî şerî de, di siha lawaziya rêxistina navnetewî(UN), û tabloya têkilyêndewletan, û bazarên siyasî de, dewleta Turkiyê û çekdarên rikberiya Sûrî yên bi fermana wê tevdişer, parçekî mezin ji bakurê Sûriyê dagir kirne ji nav wan Efrîn, Girê Spî û Serê kaniyê ne, ku li wan deveran, bi plan Siyaseta tunekirina Kurdan û rakirina wan ji xaka bav û kalan birêve diçe, bê dudilî mirov dikare bêje ku siyaseta Jînosaydê dijî gelê Kurd li dar e, metirsî li ser mana wî heye. Di vî warî de, gelek belgeyên belavkirî yên rêxistinên mafên mirov ve raştiyê

tekez dikan.

Ji ber berjewendiyên abûrî û nakokiyên di navbera hêzên mezin ên cîhanê de, pîrbûna aliyên peywendîdar ên herêmî û navdewletî, serhişkiya rijêma Sûrî û tunebûna rikberiyêke pêbawer, civaka navnetewî, ta roja îro, ji bo dîtina çareseriyêke aştiyane ji vê qeyranê re negihiştiye hilwesteke hevbeş û ti asoyên lihevkerin û çareseriyê xuya nakin. Di vî warî de, qaşo ji bo çareseriyê ve pirsê ku mîna Kurd dibêjin bi girêka kor hatiye girêdan, 17 rûniştinên Astana lidar ketine ku ya dawî li roja 21.12.2021 bû, û 6 civînên Komîta

danîna makzagonê(Deştûr) li Cinêvê lidar ketine ku ya dawî li roja 22.10.2021ê bû, yek gav jî bal çareseriyê ve nehatiye avêtin!

Di warê Kurdî de jî, dîsa mixabin ku rewş pir bi derd û êş e, hê jî tevgera me bi berpirsiyarî rewşê naxwîne û tiştên ku lezgîn tene xwestin, nake û piştguh dike. Hê jî, tevî ku lîstike, dek û dolab û planên neyarên doza gelê me aşkere ne, çawa ku bi hemû hêza xwe ew agirê kîn û berberiyê di nav hêzên Kurdî de gur dikan, bi zimanekî dirêj, bê şerm û fedî dibêjin em nahêlin ku Kurd li hev bikin û bibin xwedî yek hilwestî! Tevî wê, hê jî tevgera me

partiyetî û kesayetiye di ser Kurdayetî û berjewendiya gel re digre!

Pêwîste ku tevgera me li xwe vegere, nerîn, hilwest û cîgehên xwe binirxîne, deşt bi guftûgoyeke biratî îjdir di navbera hêzên xwe de bike, û li ser xêzên stûr ku berjewendiya gel diparêzin deşt bide hev, li hember planên tunekirina gelê me rêzên xwe bide ser hev û xebatê bike.

Li dawiyê, Em bi hêvî ne ku sla nû aştiyê ji gelê Sûriyê û hemû gelên cîhanê re bîne, aramî, azadî û wekhevîyê ji gelê me yê Kurd re jî bîne.

Sala 2022 an li we û hemû gelên cîhanê pîroz be!

Rewş li pêş e!

Zanistê cûmê

Erê, wek tê naskirin Ebi gelemperî Kurd mêrxwaz, qehreman, leheng, sax û comerd in û di firkên teng de kanin ji bin barê bi ser wan de hatî rabin û berevaniya ji ber xwe ve bikin. Lê mixwabin û sed carî, çavê felekê birjin, ku Kurdên rojava û bi teybet Kurdên Efrîna rengîn ketine vê rewşa dijwar û ne lihevkiirî.

Piştî dagîrkirina Çiyayê Kurmênc bi destê çeteyên terorîst û bi rêbertiya Turkiyê, nema tu kes kane berevaniyê ji ber xwe ve bike, ji ber ku tu mal yan mirov bi çek nehîştin û her gundek bi awakî tê êşandin û êşcegekirin. Her giropek ji çeteyan berpirsiyarê çend gundan e û her giropek ji wan zagon, vêrge, kirînfirotin, çûnûhatin, danstandin, girtinberdan û ta dezgeh û fabrîke bilî yên dinin. Yanê mirov kane bêje her yek ji wan giropan welatekî biçûk e, di hundir bajarekî de karê xwe dike,

haya Turkan ji wan heye û di bin kuntrola wan de dixebitin.

Dixwazim çend nimûnan ji xwendevanên rojnama Newrozê re û ji raya giştî re xuya bikim, ku çawa vêrge û bi çi şeweyî bi Kurdan re danstandin dibe.

Gundê Tilfê, Kevezît, Til hemo, Kanîgewrikê û gundên derdora wan, di bin kontrola milîsên El-hemzat bi serokatiya Ebû Cabêr de ne.

1) - Firna nêrîn li gundê Firîriyê ya dest danîne ser û çênabe kesekî din li wan gundan nêrîn belavke.

2) -Mekbeza zeytûnan li gundê Keferzîtê ya dest danîne ser û çênabe tu kesî din çîwalên zeytûnan bibe tu mekbez din.

3) - Di demek nêzîk de fabrîka tenekên zêtê çêdikin.

4) - Xwedî du kerî pez î gewr di nav darên zeytûn, henar û sêvan de diçêrîne û xwedî dike.

5) -Her sal serî darekê du dolaran wek vêrge dibe.

6) - Di her gundekî de bêtirî 500 pez yê çeteyan û xwediyê wan hene di nav zeytûnan de diçêrînin, darên zeytûnê bûne (bangî).

7) - Li her gundekî bi sedan darên zeytûnê tîn rêşkirin û dizînin, bilî diziyên biçûk çî bi tûran çî jî bi satilan.

8)- Kesên ne li Efrînê nîvî zêtê dibin bilî mesrefê (bira, wekalê) û yên gûman kirine ku tev rêveberiya xweser ve kar dikirin, dora (10000) darên zeytûnê bilî cureyên din serber birin e.

9) - Bi dehan kes hatine girtin û hêj berdewam e, li seranserî çiyayê kurmênc zor û stema wan li her gundekî bi şewe û awakî cudatirî yên din in.

Mixwabin hin kes ji

me hene dixwazin gula têkin diriyê, ma gelo gul dikevin diriyê? Bê fedî û bi serbilindî dibêjin rewş li pêş û baş e, û ew kesên Efrîn firotin e û keç û xort bi me nehîştin e ji van xeraptir bûn! Baş dizanim ew kesê wiha dibêje: Bi sedan darên zeytûnê wî hatine dizînin, bi xwe yan mervên wî bi mehan an bi salan hatine girtin, pezî wan gul û çiçekên hewşên wan tarmara kirine, û hîn dibêjin rewş li pêş e!

Efrîn bi meriv û hemû zeviyên xwe, di bin zilim û zorek rojane de dijîn. Rewş li şûn e ne li pêş e wek tê belavkirin. bi gerekî lihevkiirin û yekrêziya tevgera kurdî ye.

ROJÊN REŞ Û BIÊŞ JI BÎR NABIN

Mislim Şêx Hesên

Li berbanga roja panzdehê heyva Rezberê 2014 an Z, ji nişka ve û ji hemû aliyên gundewarên bajarê Kobanî ve, rêxistina terorîst a DAÎŞÊ bi awakî hov û bê ferq û cudahî, bi top û tangan êrîştî gundên

derdora Bajarê Kobaniyê kir, û niştecihên wê yên jar û reben, ax, kelûpel û lawir li şûn xwe hiştin, û ji hersê aliyan ve wek lehiyan li ser rêç û riyên ku diçin Bajarê Kobaniyê herikîn, bê ku zanibin çarenûsa rêwîtiya wan bi kû ve diçe. Û her ku ew pîçekî ji dengê topan

û eniyên şer dîrdiketin, karwanên tirombêlan li rex riyan radiwestiyan, da ku zarok, nexweş û kesên temenmezin bihna xwe vedin. Vêca cihên rawestandina karwanan li rex riyan wek bajerokan diyar dikirin, çimkî bi hezaran mirov, torombêl û

lawir ligel hev radiwestiyan û dengê girî û hawara pîr û kalan û barebara pez ji nav wan koman dihat bihîştin.

Lê, tevî rewşa dijwar, dîsa jî hizir û ramanên xelkê li cem mal û warên ku li şûn xwe ...

Hilbijartin bi dawî bû, çi ji me re heye ?

Ibrehîm Şitlo

Belê, Hilbijartin li Elmanya bi dawî bû, ka me çi jê ye ?

Encamên hilbijartina Parlamentoya Federal li Almanya diyar bûn. û çi ji mere heye?

Weke min di Banga xwe de beriya Hilbijartinê sê caran gotibû ku divê em hêjabûna dengê xwe ji bîra nekin û her yek ji me rojê dengdanê biçe ser sandoqê û dengê xwe bide partî û kesên aşîtxwaz, piştgêriya mafê mirovan dikin û NE tenê şopa berjewendiyên aborî û ştrantîcîk bikin.

Dilşaye, tevî ku serkeftina Partiyên Aşîtxwaz ne weke dil dixwest hat, lê ev gaveke baş e û ez hêvîdar im ku Partiya KESKAN (die Grünen) li bîr û baweriya xwe xwedî bimîne û bêje:

Ji îro pêde politîka hukumeta Elman ya derve

wê ne serberdayî be, wê kontrolek li ser hebe, ew jî wê bihêle ku kolîdarên milletê Kurd û yên hemû cihanê jî ne weke ta îro bê hevсар bimînin!

Tevî ku hêza Lobî yê neyarên Kurdan di nav Partiya Sosyelistê Demokrat (SPD) de xurt e, lê çiqas be, wê politîka hukumetê Elman nuh bi rêberiya keskan û sosiyel demqrat wê ne weke hukumeta xanim Mêrkil di warê politîka derve de serberdayî be.

Lê, divê em bizanibin ku hukumeta Almanya ya nuh were di destê kê de be, wê xebata bicihanîna berjewendiyên welatê xwe li gora programa xwe û li gora dem û mercên navdewletî cih bi cih bînin.

Divê xew nekeve çavên Kurdan û li bende nemînin ku partiyek Elman weke Partiyê Keskan (die Grünen) jî wilo ji ber Kurdan ve dijminatîya kolîdaran bike.

Pir, hindik wê li gora demê goftûgo li ser mafê Kurdan û paraştina ziman û kultûra milletê Kurd bikin, li ser girtiyan di

zindanên Tirkîyê û Îranê de biaxêvin, lê îro li cihanê diyare ku her tiştêk bûye bazarê dayîn û sitandina berjewendiyên û ramanên mirovatî, demokratî û mafê milletan car carna ji wan berjewendiyên re dibin gorî û qurban.

Divê rewşenbîr, xwendevan, politîkvan, rojnamevan û hunermend her li pirsgerêka xwe bibin xwedî û bi hiş, guh û çavên xwe hilsa bin.

Divê em li gora demê bin, her gav şiyar bin, lobî pêkbînin, bêjin û bi zimanê Almanî kar û xebata xwe bikin ku pirsgerêka xwe herdem bi bîra wan bînin, bi wan bidin zanîn û baweriya wan bi mafên milletê Kurd bînin.

Dost ji me re pêwîst in, dijminên me gelek in.

Şiyarbûna netewî li penaberîyê çeka paraştina kesayetîya me ye, namûsa me ye, Jiyanekê bê rûmet bê nasname, ne jîyan e!

Dema em bûn Kurd û me kesayetîya xwe weke Kurd paraşt, bi Almanan da nasîn ewê jî nasname me bi qedr û

girabuha bigrin.

Dema em zarokên xwe rêkin dersên bi Kurdî, dema em xwedî li dîrok, kultûr û kesayetîya xwe derkevin, wê demê, civata Alman wê bi rêz û bi çavbilindî li pirsgerêka me temaşeke.

Eger em destên xwe bidin hev û li mafên xwe xwedî derkevin, berpirsiyarên Alman jî wê piştgêriya me bikin.

Îca, çareserkirina pirsgerêka me ji me de destpê dike, divê em weke yek hêz bin, da karbidestên Alman jî me weke hêzekî beşdar bibînin.

Para me di mercên hilbijartina Parlemanê Almanê Federal wê hebe eger em li Almanya weke civatek Kurd yek dest, bi yek deng, yek raman nêzîkî hev bin û xwe wilo jî bidin nîşan.

Li dawî gotinek xweş buhara dile:

Ez Kesên Kurd ku di hilbijartinê de serkeftine pîroz dikim û dibêjim wan:

Her bi sebilindî û pêşketin bijîn!

27.09.2021

Rojên reş... Dûmahîk hiştine bûn. Lewra jî, hin kes gava ku derfet peyda dibû; Bi dilên şewitî diçûn cihên bilind û berz, da ku li mal û warên ku li şûn xwe hiştî binêrin, û dîsa bi dilên şikesî û çavên tijî hêsir neçar bibûn ku rêwîtiya xwe berve bajarê Kobaniyê di bin dengên tang û topên rêxistana terorîst a Daîşê de berdewam bikin, û weha bîtirî/300/ gundî li şûn xwe vala bihêlin.

Lê, gava karwanên

xelkên gundewarê Kobaniyê gihan dergehên bajarê Kobaniyê û dîtin ku niştecihên bajêr jî xwe amade dikin ku berve Sînore Dewleta Tirkîyê biçin; Ew bi xemgînî û bêhêvîtiyek mezin heşt bûn, çimkî wan bajarê Kobaniyê wek rawestgeheke dawîn ji xwe re pêşbîn dikirin. Lewra jî, ew yekser û bêrawestandin di nav mayînan re berê xwe dan sînore Tirkîyê. Lê destpêkê, Asayêş û leşkerên Turkiyê rê nedan

xelkê ku derbasî Kurdiştana serxetê bibin, lewre li rex têlên Sînor komkomî bûn, û ji dûr ve weke bajarokan xuya dikirin. Lê, piştî çend rojan xelk bi şewakî bêrûmet derbasî aliyê din kirin. Ê ji ber wê jî, mirov dikare bibêje ku ew kêlik, kat û rojên herî dijwar di jiyana xelkê Kobaniyê de bûn.

Çimkî bi ser tiştê me gotiye de, gava ku wan herdu hesinên Tirênê û Sînor derbas dikirin; Bi

sedan mayînan jî bi wan de teqîyan, di encamê de bidehan kesan jiyana xwe ji destda, û gelek kesên din jî dest û lingên xwe wenda kirin. Bi vê felaketê, Xelkê Kobaniyê bajar û 300 gund li şûn xwe hiştin, û li hemû bajar û bajarokên Tirkîyê bûn penaber. Ji ber wan serpêhatiyan, ew rojên reş û dijwar li cem xelkê Kobaniyê bûn dîrok, û nayêne jibêrkirin.

Peykerê Bîrdozê

Mihemed Qere Hesên

Dest dabûn bin çengan û bi ser xwe de diramî, nedilivî û ne dişivî, ta çav nedikutan, ji te ye ku kevirekî bi tîpa merovekî di cih de rûniştiye. Ger dest li bin çengan bifilitiya xuya dibû ku canlî ye. Ji nişka ve, birûska ramanekê li mejiyê wî dixişt û ew vediciniqî wek yek ji xewa kûr şiyar bibe û bi xwe re digot: Min dît, ya ez lêdigirem min dît, nabe çiqas ji min ve nîzîke, di serê min de dijî û haya min jê tune ye! Ji wê şûn ve diçû li kevirekî mirarî digerî, ku peykerekî wek dilê wî dixweze jê çêbike.

Ew latê divêt didît û danî li nava hewşê datîna. Roja din li serê sibê açetên xwe radikirin diçû li ber lat radiwestî, pê diramî ku ji ku de destpê bike, ji serî de lê (yan) ji ber lingan ve? Piştî mawekê di dilê xwe de digot: Gerek ez ji serî destpê bkim, ji ber ku serî ew ê merov dajoye û endamên din ên gowed bi ya wî dikin. Sêpiya xwe datîna ber lat û destpê dikir, berî ku porê wê bi çakûç, kesk û zimîl şebike, bi xwe re digot: Ma ez porê wê kin bikim lê dirêj bikim? Porê kurtik ji rewşa mêyîtiyê bi

dûr dixê, lê ji dîmê heyva şîvxwerî ve nêzîk dike. Na na ezê porê dirêj ên ji tîjikên royê weke solavek zîvî bi ser de berdim.

Bi hilatina royê re wî perên royê bi ser de holdikir. Piştî wê, dest bi çêkirina enî û pozê dikir, wî ew poz ji xizemên altûnî re çêdikir û berjor hildida, ta ku li ezmên keve û pê qayil nebe. Dihad li ber çavan radiwestî ku mîna tenên tiriye xoriz çê bike ku şev tê de xewkin, lê ji dilopên gola hêşîn çêke ku bibin deryayên bê binî, lê ji zebercedê çêke, li dawiyê hemiyên tev hev dike jê çavan çêdike. Di pê re, dadiket lêvan çêbike, wî berê xwestibû ku lêvên wê ji ziraviya pelên gulan çê bike û ken herdem jê bifire, ger kê lê mêzebikira vê re bikeniya.

Li dawiyê dîmekî vekirî weke berberoya nû vebûye çêkir. Li wir daket uştiyê yên qazan an wek yên xifşan çêbike, lê herdu li ba dilê wî rind bûn, wî herdu rewş li hev şiran û pê ew uştiyê nû çêkir. Ji wir daket sîng, ji xwe pirs kir: Ez memikan wek hurme, sêv, henar, şemam an zebeşan çêbikim? Ew li ser ramana ku ji werzên her wan êmişxanekê tê de çêkir. Û memolînên wan kirin serê kaniya jînê.

Di pê re daket navê, wî nava wê ji ziraviya pilingan çêkir. Piştî cefakî pir di çêkirina wê de didît, xûya di ber de dayî ye ji gelîkî

ziviştanê pirtir herikandibû, ger bîstan li ber çandibana û pê avdabana wê têrê bikira.

Wî piştî vehesîn bir û hat li ber rawestî û bejna xwe li ya wê girt, ku bi qaserê ya wê ye, bal û zêna xwe kûr dayê. Wî bi xwe re digot: Ne min peyker çêkiriye, lê min Înana çêkiriye, û li pêş çavan pir xweşik û rind xuya dibû, û dil li ber zîbaya wê pir lêdixişt û xwîn di tamaran de hilnedihat, bê ku lê hay bibe, dibû dilketiyê wê û hiş vê re difirî!

Bi şev û rojan xew ji çavan direvî, tebat û hêmanî di canê wî de nema bû, canê weke hiriyê tev cên hatibû riştin, her yek bibû xaya canê yê din tev hev pişifi bûn û di mêyîtiya wê de hatibû meyandin. Ew demek dirêj sergêjî ma bû, li derman û şivêlan digerî ku pêde here.

Di wê sergêjiyê de carek din birûsk li serê wî dixê, vê re ramana şokirina wê hiltê, tavi lê pêla wî datê û serê wî ji êş û janê vedehese, û dest bi rêwresmên zemewendê dike. Bi destê xwe kincên bûkê ji hemî rengan didûre, û bi destên xwe hemî rengên gul û çiçeka kom

dike ku pê rûyê wê bi xeml û xêz bike. Gava ew dida ber aynê vê re digot wê: de here tu ne zelalî, dikir weke Tawisê şewq dida û çav lê hiledihatîn û bi rojê re digot vemire, ezê li şûna te hilêm!

Wî roja zemewenda xwe nîşan dikir, û hemû dost û hevalên xwe vedixwend. Çiqas amorên kevn û nûjen hene tanî, û li herderê şahiya xwe li dardixişt. Gava ew dikete serê govendê li ber awaz, stran û dirûşmên xwe sema dikir, ew û bûkê bi hev re diketin dîlanê û dil bi qaserî çiyakî mezin dibû.

Lê mixabin xû di bejna wî re dibû lêmişt û bûka wî çilpka xûyê jê nedihatîn. Wî gewriya xwe bi şranan didirand, lê bûk lal mabû. Wî dikir nedikir ku çawa wê şa bike û germa cên pêde berde nizanî! Bi rojan re wê tu zarok ji wî re ne tanîn, ew jin stewir bû, jiyan sar dibû, ew bi kulfeta xwe re hişk dibû kevir. Û lêmišta demê bi ser de dihat û bûk tê de pişifi û herikî çû. Bîrdoz merov dike kevir û mervaniyê jê distîne.

03.01.021 an

Rûreşî

Osman Îso

Ewrên tarî, çeteyên bînamûs ên mîna roviyan, xwe li ber pepilên mirîşkên me datînan û hişên xwe dixistin nav zelq û rêxê û bi şeweyekî şoreşgerî wan mirîşk û pez didizîn.

Keç û xortên qehreman berevaniya axa Efrînê dikirin û mirin bi stran û lîlîyan pêşwazî dikirin, û her şervanek ji bo axa pîroz şehîd diket, morala wan bilind dibû û kela dijminê xwînmij nizim dibû. Berxwedaniyek nenormal dikirin, da ku taxim û sînorên bajarê xwe biparêzin. Xwîna pîroz mîna kaniyan ji bo Efrînê

herikî. Balafirên şemûz, tang, mûşekên kûr, serma, seqem û dilopên baranê nebûn pîrsgirêk li pişiya şervanan, yên ku ew û çiyar ji hev re bûbûn pişt û bê hev ew nedibûn tutişt.

Lê lîskeke veşartî çê bû û gundên payabilind mîna kevirên Domîno li pey hev ketin û wêran bûn, û nişteciyên Efrîna rengîn bûn koçber û penaber û ji mal û darên zêtûnê bi dûr ketin. Ew ne dûr in lê ne nêzik in jî. Li Efrînê mêze dikin û giriyê daran dibihîsin, lê nikanin bi desmala aramiyê dilopên girî ji ser rûyên xwe bişon.

Ew bûn dîlê çadîran. Çadîr bi xwe derdekî giran e, mirovê bi çanda avahiyê mezin bûye û ji memikên kelan şîrê lehengiyê mêtîye, di çadîran de mîna bazekî di xefikan de dibe.

Berxwadan jî wisa mîna teyrê baz bibû her roj dîmenên Efrînê, di

pêş çavên wî re dibezîn û ken, girî, axaftin û çîrokên hevalên wî di sengerên şer de li şevên wî dibûn mîvan, lê tiştê herî balkêş ew e, berxwadan dibêje:

Çend roj in ez ji rûreşiyê newêrim xew bikim, her ez çavên xwe dadimrînim, giyanekî pak û pîroz seredana min dike, ez nizanim çî ji min dixwaze? Ez mirovekî perîşan im, ne xwedî biryar im. Xwedê!! Ma ev pakrewan çima li xewnên min bûye rik, û li aramiya min siwar dibe?! Ez westiyam û berî ez rakevim, min şûşek mey bi ser xwe de kir ji bo serbest û bê fedî bersiva xwe bidim, de were û çî dipirse bipirs, ez bê gûman ketim xew an ez hîn hêşyarim nizanim, hûş pûş yar im.

Merheba bira! Ev cara siyemîn e û ya dawiyê ye ez seredana te dikim, ji min re bêje Kurd bûne yeknêrîn? Min got: Na ...Naaaa

na na na, qurban te bim, bes ji min bigere, bila ez bi kêf xew kim, here ji berpirsyanan bipirse, tu çima li min bûyî rik law?! Lê tu ji segên har li pêş deriyên wan newêrî?! Ez jî wek te dêşim dinalim, tim bi êş im.

Pakrewan: Min got hûn bûne yek te got na, min got hûn bûne yekhelwestî dîsa te got na.

Îro ji te dipirsim, hûn bûne yeknêrîn, tu bêşerm û fedî dibêjî: Na. Ma ji bo çî me xwîna xwe da?

Ma em çûbana di hembêza Ewrpiyekê de yan di deryayekê de fetsîbana, ne baştir bû, hey ke.... ji ke....hey bê na...

La tûûû li te were.

Ez kelegirî bûm û ji xewa giran hişyar bûm, min rûyên xwe pelandin, min dît ew şil in, vêca ez nizanim ji girî yan ji tufa şehîdan bû.

12. 03. 2017 an

Pîrozbahî

Heval û hogirên Yekîtî
Niştîmanî Kurdistan...
Endamên Ofîsa
Pêwendîyan...

Bi boneya hatina sala nû 2022-an, silavên gerim ji we re hene , em jî bi dil û can Sersala We Pîroz dikin , bi hêviya ku, Sala Nû bona Gelê Kurd û hemî pêkhatayên Îraq û Sûriya , bibe sala geşkirina xebat û têkoşîna hevpar, bona pêkanîna Aştî , Azadî û Wekheviyê.

Qamuşlî

31.12.2021-an

Birayê we yê dilsoz
Muhedîn Şêx Aalî
Sekreterê Partiya Yekîtî ya
Demokrat a Kurd Li Sûriya

یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان
مه‌کته‌بی په‌یوه‌ندییه‌کان
بۆردی په‌یوه‌ندییه‌ کوردستانیه‌کان

به‌ریز / حزبی وه‌هددی کوردی سوریا

به‌ بۆنه‌ی سه‌ری سالی نوێی زاینی، په‌رۆزبایی له‌ سه‌کرتێر و مه‌کته‌بی سیاسی و سه‌ره‌کردایه‌تی و سه‌ره‌جه‌م ئه‌ندام و لایه‌نگه‌رانی احزبی وه‌هددی کوردی سوریا ده‌که‌م.

ئومێد ده‌خوازین سالی نوێی بیه‌ته‌ به‌مه‌ی یه‌که‌ری له‌ پێناو به‌دیپنانی مافی گه‌لی کوردمان له‌ رۆژئاوای کوردستان به‌ رێگه‌ چاره‌ی سیاسی و هاته‌نه‌ نارای قۆناغیکێ نوێی بۆ به‌دیپنانی سوریا یه‌که‌کی دیموکرات له‌سه‌ر به‌مه‌ی ناشتی و مافی مرۆڤ و پێکه‌وه‌زیانی سه‌ره‌جه‌م پێکه‌اته‌کانی گه‌لی سوریا، یه‌که‌ری ناو مالی کورد و خه‌باتی هاو به‌شیه‌ن پێویستی سه‌رکی ئه‌و قۆناغه‌ی می‌ژوو یه‌.

له‌م بۆنه‌یه‌دا چاره‌یه‌کی تر جه‌خت ده‌که‌ینه‌وه‌ له‌سه‌ر په‌وه‌کردنی زیاتری په‌یوه‌ندییه‌کانمان.

بۆردی په‌یوه‌ندییه‌ کوردستانیه‌کان

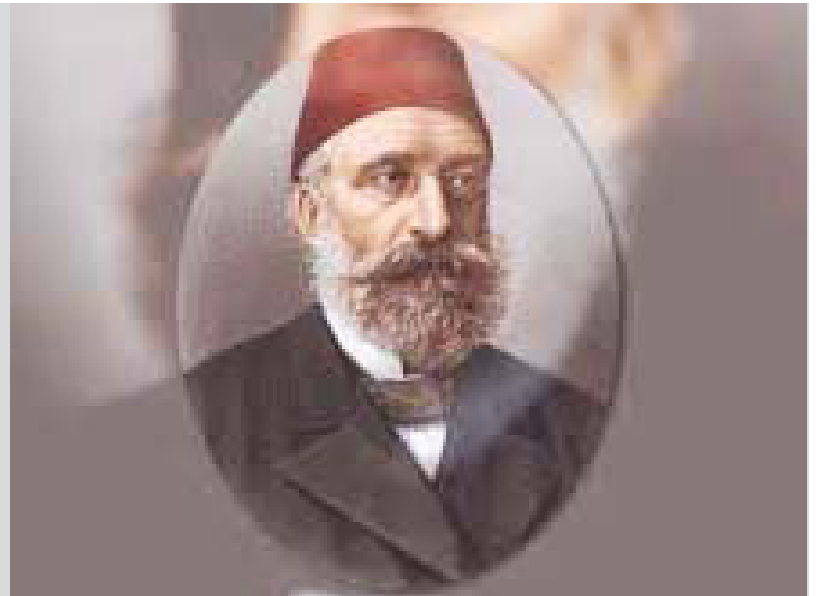
Çawa Sultan Ebdulhemîd Midhet Paşa da kuştin!

Newafê Bişar

Midhet Paşa, Sedir Ezemê (Serok wezîr) dewleta Osmanî bû. Piştî rûniştina Sultan Muradê Pêncan li ser textê Paşatiyê bi demeke Kurt, nexweşiyeke derûnî pêre çêbû. Ji ber ku Sultan Murad mirovekî qenc bû, dilê wî bi millet ve bû, camêrên qenc anînbûn dora xwe û ji xwe re kiribûn şewirmend. Midhet Paşa, xwedî li Sultan Murad derket û bi tenduriştiya wî mijûl dibû, nehişt deng bi nexweşiya wî bikeve.

Piştî Murad, dora Seltenetê ya Ebdilhemîd bû, ew li benda saxlemiya birayê xwe nema, bi zorê hat û li ser text rûnişt, û çiku Midhet Paşa jê hêvî kirk u hinekî bêhna xwe fireh bike, birayê wî dê rihet bibe û nexweşiya xwe derbas bike, lê wî xwesteka Midhet red kir û çavreşî avêtîyê, wî ji welêt nefî kir, û paşê, li Tayifê da xeniqandin!

Da gelê Kurd ji nêzîk ve raştiya Sultan Ebdulhemîd nas bikin, Mîr Ebdurehman Bedirxan di 4 hejmarên li pey hev

(2225-24-23-) ên Rojnameya xwe «Kurdiştan» de, ronî avêtîye ser vê tewana xwînî û ji xelkê re zelal kiriye.

Ji ber giringiya vê belgeya dîrokî, û da xwendevanên zimanê Kurdî vê bûyerê bixwînin, min ew dosya ji tîpên Erebi guheştiye ser tîpên Krdî Latînî.

Di pêşgotina hejmarê 22an ya «Kurdiştanê» de ku Roja Pêncşemê 1ê Şewal sene 1317 Koçî, beramberî 2ê Sibata 1900 Zayî hatibû weşandin, mîr Ebdurehman wiha nivîsandîye:

Istîrad (استيراد)

Ewe çend hîveke, lawê şehîd Midhet Paşa «E»lî Heyder Beg» ku Izmîrê nefî bî, nedikarî ji wê derê biçe tu dera, ji zulm û îstîbdada Padşah bê zar bî, ew bi quweta dewletên dî xwe ji welatê Xinkar xilas kir, ew jî revî, hat li Mîsrê îro li hire, selameta welatê xwe re dixebite, ewweda(qerebûya) xûna babê xwe ji Ebdilhemîd dixwaze.

Berî bîst sala, Xinkar babê wî, hinek wezîrên dî ve rêkiribî TAYIFÊ (الطائف), wê derê nefî kiribî, paşê, du-sê mirowên

cellad(kujer) dizî ve rêkir wê derê, ew wezîrê hinde xeyûr, şev, nav cih de, dizî ve da xeniqandin!...

Îro, lawê wî wezîrî, «E»lî Heyder Beg», weq»a babê xwe teferru»atê ve neşir û î»lan dike. Da xelq hemî bizanibin ku Xinkar çî mirow e, da Kurd jî waqîfê wî halê fecî» bibin, min lizûma tercema wê kitêbê bi cerîda xwe lazim dît. Ezê paş niho heta tamam bibe, vê behsê binivîsim, we mine ellahî el tewfiq...

Xelq hemî dizanin ku berî bîst û pênc sala Padşah Ebdile»zîz bî, ew jî çiku gelek musrif û sefih bî, wezîrên wî itifaq kirin, Şêx el islamê wî zemanî fetwa da, ew Padşah xeli» kirin. Ebdile»zîz hewqas bi text û tacê xwe mexrûr bî, ku tucara halek holê nedihate bîrê. Heta weqta ku hinek mirowên gelek sadîqên wî,

gelek hejê dikirin, ew niyeta wezîrên wî jê re e»rdkirin, ew hewqasî ew curet(dilêrî) musteb»ed(dûr) didît ku ewê ew miro tekdîrkin. Heta Sedir E»zemê wî Mihemed Ruşdî muhra sedaretê î»ade nekir, Ebdile»zîz xeli»a xwe bawer nedikir.

Ebdile»zîz hewqas musrif bî ku zemanê wî de mucewheratên xezîneyê bazara de dihat firotin. Zemanê Ebdile»zîz, xeyrî vê sefahetê ku muxerrib millet bî, hinek wezîrê wî jî wek Mehmûd Nedîm û Mehmûd Celaleddîn hebîn ku wan jî ser minfe»ta xwe pêl millet dikir. Loma, halê milletî gelek tehlukeyê de bî, ji xeli»ê pêve, tu çare selamet nema bî. Lakin heyf, sed heyf ku Ebdile»zîz çû, Ebdilhemîd hat!

Sultan Ebdile»zîz bes xizna dewletê sûisti»mal dikir, lakin ji xeyrî wan

ehwal û gelek halên xirab ên dî, exlaqê milletî hewqas ifsad dikir, ku sed-dused sala de islah nabe.

Lakin ev felaketa Ebdilhemîd bûyî Padşah, ji nesaxiya Sultan Murad tewellid kir. Sultan Murad padşahêkî gelek a»dil bî, wekî hatî ser textî, mirowên gelek qenc wek Dhiya Paşa (ضيا) wek Kemal Begê anî dor xwe. Lakin mixabinî ku pênc-şeş roja paş cilûsê, halê wî mutexeyir bî, ji weq»a selefê xwe û ji ixîşaşa milletî tirsî bû, loma e»qlê wî gelek reht bî, heta tesliyeta Xinkar re Midhet Paşa wî zemanî sê roja pey hev serayê de ma bî.

Xirabiya zihna wî, çar-pênc roja paş cilûsê zêde xuya bî, lakin bi himeta Midhet û Mihemed Ruşdî Paşa ew halê Xinkar xef(veşartî) dima û ji milekî ve jî, 8

Çawa Sultan ... Dûmahîk bi tewsiya tebîbek navê wî L.Dêstrov.J û yaneyê her roj Sultan Murad bi rifaqeta Midhet Paşa ser behrê dikira tenezzuh dikir û vî sûretî tedawî dibî.

Sultan Murad ne yekcar dîn bî, lê dehşeta ehwalê tesîr e>saba, xûna wî nijkê ve hicûm mejiyê wî kiribî. Loma, ew tebîb L.Dêstrov dîgo heger çend hîvekî Xinkar bi tenezzuh tedawî bikin wê yekcar qenc bibe, û heqîqet hal jî ho bî.

Sultan Murad wekî birayê xwe E>bdile>zîz re çûbî Ewropayê, Padşahê Firanseşê Napolyon e>qlê Sultan Murad gelek tehsîn teqdîr kiribî. Ev teweciha Napolyon heseda E>bdile>zîz tehrîk kiribî, û çiku welî e>hid bî, E>bdile>zîz qet hejê nedkir, her bi xişm û xedeb fedkiryê(lêdinerî), ew cûr û mehabeta ha jî, Sultan Murad aciz kiribî.

Weqta ku bi vî halî Midhet Paşa û Mihemed Ruşdî Paşa tedawiya Padşah dixebitîn, E>bdilhemîd ji halê xeberd ar bî. Paş Murad dora seltenetê ya wî bî, ew jî ser Padşahiye dîn bî, ewî wê demê deşt mifsedetê kir û nikbet û bextreşiya vî millet û dewletê jî wê demê ve deştê kir.

E>bdilhemîd hê kiçik (piçûk) nav serayê de û nav birayên xwe yê dî de, casûsî, mizûrî dikir. Hinga Midhet Paşa, Şehzade Sultan Murad (Gereke E>bdile>zîz be) re tedbîrên xelî>ê didan,

ewî his kir û diçû xeber dida Sultan E>bdile>zîz, û ser huriyetrperweriya Midhet û Ruşdî paşa hej wan nedikir.

E>bdilhemîd, paş istixbara nesaxiya birayê xwe, banî Mehmûd û Redîf Paşa kir, ewî dizanî ku ew herdu paşa denî(nizim-دنيء) û gelek minfe>tpereşt bîn. Go wan, ku heger arî wî bikin, yanî muweffeq bibin E>bdilhemîd derkeve ser textî, ewê yekî bike Sedir E>zem û yê dî jî bike Mişîrê mabeynê(Navendê). Ewan jî ser minfe>ta xwe, ne fihêt û ne heya ew teklîf qebûl kirin.

Mabe>id heye

(Dûmahîk heye) ...

Di hejmarê 23an de ku Roja Înê 23Şewal sene1317Koçî, beramberî 23ê Sibata 1900Zayî hatiye weşandin, mîrê gewre wiha berdewam kiriye:

Weqe>t Midhet Paş

Istîtrad- mabe>id

(استطراد ما بعد)

Mehmûd û Redîf Paşa zanîn ku ev şixul zû nabe, loma ewlen(pêşî), dîniya Sultan Murad i>lan kirin û paşî i>lan kirin go hikûmet deşt Midhet Paşa û Ruşdî Paşa maye. Rojên Înê, Sultan Murad nedikarî derkeve biçe camiyê, kesî ew nedidît. Loma ew îşa>a Mehmûd û Redîf tayîd dikir. Loma, qîl û qal ket nav xelqê de, xelqê deşt şikatê kir. Xelqê dîgo»Heger Xinkarê me nîne, bêjin me. Eger em deşt Midhet û Rûşdî paşa mane, bêjin me da em jî bizanibn».

Lakin E>bdilhemîd dît ku evşikayeta xelqê zemanek hindik de temirî, loma murace>t sefirê Rûsyayê Agnatêv kir. Ewî jî ev hal fursetek qenc dît, loma ji zulma Bulgarîstanê behis kir û deşt i>lana şerî kir. Agnatêv murace>t suferayên dî jî kir, ji nav wan sefirê Ingilterê bî, sêr HanryLiyard hal hemî dizanî, loma qet guhê xwe neda Agnatêv. Ewî(Agnatêv) jî dîsa Sultan E>bdilhemîd re îstîşare kir û bi dîsa jî efendiyê xwe şandî hereket kir, ye>nî çû Bab el a>alî go min divê ez i>timad-nama xwe bidim Xinkar, ezê ji wî re behsa zulma li Bulgarîstanê dibe bêjim, loma min divê ez bibînim!

E>bdilhemîd dizanî ku Sultan Murad hal nebî sefîra qebûl bike, loma ev şîret li Agnatêv kiribî. Bi teşwîqa sefirê Rûsyayê xeyrî sêr HanryLiyard suferayên dî hemî muttefiq bîn. Midhet û Ruşdî Paşa ji vê hereketa ha gelek heyirî mabîn. Paş çend rojekî, Midhet Paşa rojekê dît ku Mehmûd û Redîf Paşa hatin nik(cem) wî, bi vî terzî e>rdehal kirin:

«we halê xel>ê nîşan me kir, îro sufera hemî dizanin ku Xinkar dîn e. Padşahiya mirowek dîn e>qlen, şere>n ne cayiz e. Heger we navê win arî me bikin, emê bi mu>aweneta sufera E>bdilhemîd iclas bikin». Wan xeberên herdiwa, Midhet Paşa nav dehşetê de hişt, loma hema wê rojê

rabî çû nik E>bdilhemîd. Sultan E>bdilhemîd wê hingê çiftelika(مزرعة) xwe ya Moslo yê de bî.

Weqta ku herdu Paşa çûne hidûra wî, mesele, ye>nî nesaxiya Sultan Murad jê re e>rdkirin, Midhet Paşa jê rica kir ku wikaleten derkeve ser textî heta Sultan Murad î>ade a>fiyet bike, Sultan E>bdilhemîd wekîlî qebûl nekir. Jû, midhet Paşa go bila esaleten bibe lakin bi wî şertê ku wekî Sultan Murad qenc bî, textî dîsa ji wî re terk bike û zemanê Selteneta xwe de, Qanûn Esasî qebûl bike, ji raya wukela dernekeve, Dhiya (ضياء) û Kemal Begê mişawira bîne li nik xwe.

E>bdilhemîd fikra xwe ifşa nekir, seltenet bi vî şertî qebûl kir û ser teleba Midhet Paşa senedek jî dayê. Eve bi vî sûretî xel>a Sultan Murad Xamis û cilûsa E>bdilhemîd hasil bî!

Paş cilûsa E>bdilhemîd, dilnexweşî hemî millet îstîfala kiribî, wukela hemî jî ji îstîqbal milletî meyûs (bêhêvî) mabîn. Paş bey>etê, Kemal Beg û Dhiya Paşa muntezir bîn ku E>bdilhemîd wan bibe nik xwe, sera xwe de bike mişawir, çunke ser vê xebera xwe senede jî dabî Midhet Paşa û jê re sond xwaribî, lakin wekî E>bdilhemîd dît bey>et icrabî û îdî xwe Padşah dizanî, guhê xwe neda tu ehid û peymanên xwe. banî Dhiya Paşa 9

Çawa Sultan ... Dûmahîk
û Kemal Begê nekir, şûna wan, banî Seîd paşa kir danî ber rikaba xwe.

Ev muameleta Ebdilhemîd, Midhet û Ruşdî Paşa û xelqên dî hemî nav hîretê de hişt, çunke Ebdilhemîd ewel roja cilûsa xwe, isbat kir ku sogindî (sonda) xwe de xayîn e. paş çend rojekî, wukela hemî xaniyê Mehmûd Paşa de ictîma (civîn) kir. Ebdilhemîd wukela hemî ifsad kiribî, loma ewan, muzakereyê de qerar dan ku mişrûtiyet îdare ne ilzam e, hinek islahat kare sufera iskat bike.

Lakin Midhet Paşa wekî dît ku ew wîzera hemî ser minfe»ta xwe meşrûtiyetê qebûl nakin, e»nirî (xeyidî) û muzakereyê de isbat kir ku çi te»dîla û tenzîmata çêkin, paş çend rojekî hemî yê nav îstîbdada Ebdilhemîd zayil bibe, loma go ezê îstîfa xwe bidim û ji meclisê derket.

Ebdilhemîd waqîf ehwal bî. Weqta ku Midhet Paşa çû nik da îstîfa bike, ewî nisxeyên Qanûn Esasî ji Midhet Paşa xwest û bi vê teleba ha, omîd da Midhet Paşa. Lakin, netîcet hal, Ebdilhemîd ji îsyana milletî tirsar, loma Qanûn Esasî î»lan kir. Weqta ku Qanûn Esasî î»lan bî, sufera hemî sekinîn, lakin Agnatêv minfe»ta dewleta xwe û îdara dewleta me re, nefî û î»dama Midhet Paşa teleb kir! çunke dizanî ku Midhet Paşa fesada wî bê

semere(meywe) dihêle.

Ibtîdayê selteneta xwe hê hemî wîzera nekiribî bin destê xwe de. Saniyen (diwem) ev ehwal û tebeddulat nav milletî de dayim mûcib guftûgo dibî, xelqê hemiya digo Ebdilhemîd bi himeta Agnatêv derket ser textî, Ebdilemîd ev hemî dizanî, dibihîst, loma ji xeleyanek u»mûmî gelek ditirsa. Wekî Qanûn Esasî î»lan bî, millet hemî gelek şad û xerm bî, çiku milletî dizanî ku bi vê qanûnê, xelq hemî ji ruhê xwe, malê xwe emîn dibe.

Hikûmeta Rûsyayê bile»kis (berevajî) ji meşrûtiyeta îdara me gelek mikedder bî çunke dizanî ku heger dewleta me bi meşrûtiyetê îdare bibe emê xwey quwet û meknet bibin, loma bilmecebûriye oltimatomîn(inzar) şedîd el meal da hikûmeta me.

Mutalebatên Rûsyayê Meclisa U»mûmî de tezekur kirin, Midhet Paşa reîsê wê meclisê bî, û bê teref mabî, lakin meclis u»mûmen teklîfên Rûsyayê red kir û î»lan herb bî. Ebdilhemîd î»lan kir ku Midhet Paşa divê şerî bike û Ebdilhemîd dizanî bi xayila (غانلة) şer dikare milletî meşxûl bike û bi vê wesîleyê meclisa u»mûmî te»tîl bike.

T»tîla meclis meb»ûsa (مبعوثين) re ewwelen nefya Midhet Paşa lazim bî. Vê nuqtê pêre Mehmûd Redîf û Seîd Paşa jî gelek mu»awenet dikir. Ewan jî ser minfe»eta xwe Midhet

Paşa nediviya, loma wesîle nikbet tehrîf dikirin, husûl meqseda xwe re, ewan hîlek tertîb kir, ew jî mesela qayîmeya (قوائم) bî.

Di hejmarê 24an a Rojnameya «Kurdiştan» de ku roja Duşembê 6 Cumad elewel sene1318 Koçî, beramberî 27ê Tebax1900Zayî hatiye weşandin, Mîr Ebdurehman Bedirxan dosya kuştina Midhet Paşa berdewam dike, dibêje;

Weqe't Midhet Paşa

Istîtrad- mabeid

(استطراد ما بعد)

Ebdilhemîd teksîsata (me»aş) xwe bi qayima (جداول) nediştand, wezîrê diwê Midhet Paşa jî digo heger Padşah xwe î»tîbar li qayima nekit, gelek xirab e! loma mai»(مانع) dibî. Dizê Midhet Paşa, nazir maliyeyê Xalib Paşa teksîsata Xinkar bi zêr rêdîkr. Midhet Paşa ev bihîst, çû mabeynê(Navendê) cem Xinkar, e»zla Xalib Paşa û î»ada teksîsatê teleb kir. Ev teleba Midhet Paşa is»af nebî, lakin Sedir E»zem çû mala xwe îstî»fa xwe teleb kir, heft roja ji mala xwe derneket.

Vî zemanî de, gelek cara Xinkar jê re xeber rêdîkr da biçe ser şixulê xwe, lakin Midhet Paşa hemî red kir. Paş du roja Xinkar xeber ji Midhet Paşa re şand ku metlebên wî qebûl kiriye bila biçe mabeynê.

Midhet Paşa bawer kir, çû, lakin dît ku ev davek bî, ji ber weqta ku çû mabeynê ket mezelekê de, yawirek

(harisek) çû nik, muhra Sedaretê jê xwest! Wê hingê ewî zanî Xinkar çî hîle lê kir, derêxişt, muhir da û paş du se»ta li Waporê (Gemiyê) siwar kirin û ji İstenbolê derêxiştin.

Xinkar ji nefya Midhet Paşa gelek ditirsa, loma gelek î»tina dikir. Weqta ku Xinkar dît millet deng nake, gelek dilxweş bî û Midhet Paşa jî rêkir nav Ingilîz. Midhet Paşa li nav Ewropayê jî mezher teqdîr bî, loma her Xinkar jê ditirsa heta heq-sikût jê re ihsan rêkir, lakin ewî neştand, red kir.

Ebdilhemîd ji vê halê yekcar a»ciz dibî. Ebdilhemîd nihayet xwe hew girt, banî Midhet Paşa kir, ewî jî icabet kir, çû Kirêdê (Girava Kirêdê li Yonanê ye) sakin bî. Midhet Paşa wê derê jî xidmet ji wetenê xwe re dikir, xelqên wê derê gelek ji Midhet Paşa memnûn bîn, misilman û file hemî doşt û muttefiq bîn.

Paş du heyva, Midhet Paşa telegrafek Xinkar şand ku biye Sedir E»zm, paş du se»tan, dîsa telegrafek şand ku biye Walîyê Şamê. Nihayet, çû Şamê.

Di hejmarê 25an a Rojnameya «Kurdiştan» de ku roja Duşembê 6 Cumad elaxir sene1318 Koçî, beramberî 1ê Çiriya Pêşîn 1900Zayî hatiye weşandin, mîrê me, dûmahiya dosyayê bi vî awayî di pêşgotina hejmarê de nivîsandîye: 10

Çawa Sultan ... Dûmahîk
Weqet Midhet Paşa
Istîtrad- mabe'id
(استطراد ما بعد)

Li Şamê jî, Midhet Paşa bi himet û xîreta xwe li xelqê hemiya da hejêkirin, loma Xinkar dîsa ji vê halê reht bî. Loma du cara da jehirkirin, lakin Midhet Paşa herdu cara jî xilas bî. Xinkar îdî nikarî wî li Şamê bihêle, te>yîn Izmîrê kir, paş çend hîvekê, Xinkar Hilmî Paşa û hinek yawir (Haris) rêkir Izmîrê da Midhet Paşa û jin û zaroyên wî bide kuştin!

Nihayet, şevê se>t şeş, Hilmî Paşa gelek e>sker û yawira re xaniyê Midhet Paşa muhasere(dorpêç) kir, Midhet Paşa derekê pişt xanî re derket çû sefareta Fransayê. Weqta ku Hilmî paşa bihîst ku Midhet Paşa ne li mal e, emir da e>skerî, hemî ketin xanî de nav jin û zaroya. Hilmî Paşa şîr(şûr) kişand ser

jina Midhet Paşa, ji şîrê Hilmî Paşa netirsa, ewê bi zimanê xwe Hilmî Paşa tehqîr kir. Hasil, wê şevê ew xanî ji mehşerê (roja Qiyametê) nimûneyek bî. Weqta ku hikûmetê bihîst Midhet Paşa li sefareta (Konsulxane)Fransayê de ye, hikûmetê ji Fransayê rica kir, Xinkar gelek we>dên xweş ji Fransayê re kir da Midhet Paşa teslîm bike. Nihayet, Midhet Paşa hat teslîmkirin!

Midhet Paşa çend rojekî li qijla Izmîrê mewqûf ma, paşê rêkirin li Istanbolê. Wê derê, Xinkar ew bi qetla Sultan E>bdile>zîz itîham kir, mehkeme teşkîl kir, ew mihakeme kir. Her yekî re deh hezar zêr da, du şahidên derewker peyda kir, ewan herdu şahida li mehkemeyê bi temaya perê E>bdilhemîd, derew sogind xwar, bi vî sûretî, mehkema E>bdilhemîd pê casûs û erzalên derewê

xwe teşkîl kirî, Midhet Paşa bi i>damê mehkûm kir. Paşê E>bdilhemîd xeber jê re rêkir, go bila bê destê min maç bike ji min e>fû bixwaze, ezê wî e>fû bikim û heta dîsa bikim Sedir E>zem! Lakin Midhet Paşa tenezzul nekir destê xinkareke holê denî (دنيء) maç bike!!...Lakin Xinkar nedikarî wî li Istenbolê i>dam bike, ji ixtilalê ditirsa, loma nefî Tayifê (الطائف) kir, wê derê salekê hebis ma.

Wî zemanî de, reîs e>şîretek e>rebî hebî, navê wî Ibin el-reşîd. Ewî ciwanî de Paşa yî dizanî û dostê wî bî, loma rojekê hinek xulamên xwe ve çû qele>ya Midhet Paşa li têde mewqûf muhasere kir, diviya wî xilas bike. Lakin, qele>yê de gelek gelek e>sker hebî, me>iyeta wî kifayet nedikir, lakin weqta ku ewî Midhet Paşa ji pencereyê dît, jê gazî kir

da xwe ji pencereyê bavêje da wî xilas bike, lakin Midhet Paşa ji dinê destê xwe şuştibî, loma ev teklîfa Ibin-el reşîd qebûl nekir.

Hereketa Ibin-elreşîd gelek Xinkar tirsand, loma Sefwet Paş ji Walîtiya Hicazê>zil kir, Osman Paşa rêkir şûna wî û qet>î emir dabî ku zû rojekê Midhet Paşa bide kuştin. Ewî jî paş pêlekê, ew me>sûm (bêguneh) bi emrê Xinkar û bi mirovên E>bdilhemîd ji Istenbolê rêkirî, nav cih de da xeniqandin!

Nihayet, E>bdilhemîd ew mirovê dewletê re hinde xidmet kirî bi wî sûretî, ye>nî bi hinde hîle, da kuştin. Miro muteheyir dimîne çawa Padşahek dikare hinde tenezzul bike!

Xwedê rehmetê li wî Paşayî bike, û Xwedê ceza Xinkarî bide, Xwedê wî zû ji ser vî milk û milletî hilîne, da misilman hemî jê xilas bibin.

Ji Otrixt bo ... Dûmahîk

xwe biryara xwe bidî, li ser şopa bavê xwe û her 19 ciwanên pê re ketibûn dava felaketê biçî.

Min bihîst ku gelek zilam ji bo peydakirina pêdiviyên jiyane, digel ku ew rijêmê nefret dikin jî, careke din tevlî beqçiyên sînor(qoloçiyên) bûne, gelo birayê te yê mezin Ozkam jî tevlî wan nebûye?! Bi rastî ez nikarim bawer bikim ku îro temenê wî bûye 22 salî!

Berî çend salan, li ser malperên NETê min gotarek xwend, tu yek

ji wan zarokan bû ku te gelek pirs li ser bavê xwe kiribûn, diya te ji rojnamevan re gotibû ku ji nav her 5 zaroyên wê tu yê herî bêtir ji tenahiyê hez dikî, kêma danûstandin î, û her roj tu dicî serdana gorna bavê xwe dikî û her tu li sedemên kuştina wî dipirsî. Piştî 5 rojan ji felaketê, berî 3 mahan ji hevdîtina min bi te û malbata te re, dema ku cara pêşîn ez hatim gund, min jî ji malbatên qurbaniyan ev pirs dikir:»Çima ev çêbû?» Tu dizanî bersiva wan çi

bû? «Ji ber ku em Kurd in»!

Weke rojnamevan, min nikarîbû vê bersivê derbas û piştguh bikim, û ji bo ez vê yekê ji xwendevanên xwe re şirove bikim, min li ser vê gotinê lêkolîn çêkir. Piştî lêpîrsîn, hevdîtinên ku min pêkanîne û vegera min li jêderên dîrokî digel serdanên min li gund ez gihame encamê:

Bavê te Osman Kablan û 33 kesên din ji ber ku Kurd bûn, ew hatine kuştin. Divê tu zanibî da ku li Turkiyê tu wateya «tu Kurd bî» nas bikî, hê tu di nîvê rê de yî,

ji te re têgihiştina vê yekê pir zor e!

Tu ne bi tenê yî xoşewistê min Mehmûd... Malbata te ya dilovan, gundê te, milletê te, tevaya tevgerê bi te re ye, li kêleka te ne! Jibîr meke ku ezê jî herdem li kêleka te bim.

Ta ez sax bim, Roboskî jibîr nakim!

Ta careke din em hev bibînin, hay ji xwe hebe!

Frîdrîka

Otrêxt 23ê Çilleya Pêşîn
2021Z

Ji Otrixt bo ... Dûmahîk

meydanî ji cûrekî nû, ku ew derdora salekê di nav şervanên Partiya Karkerên Kurdistanê, li asêgeh û çiyana geriya ye, li sala 2018an, pirtûka xwe bi zimanê Holendî weşandiye, û li destpêka sala 2021an bi zimanê Ingilîzî û navnîşana «This fire never dies» (Tu carî ev agir venamire) weşandiye.

Kuştara Roboskî, guhertineke mezin di jiyana rojnamevanî ya nivîskara Holendî de pêk aniye. Ewê bawerî bi raporên neaniye, bi xwe devera Roboskî nas kiriye û li malên qurbanîyan di wî bajarokê piçûk de geriya ye, kes û nişteciyên wî yê di xemgîniyê de noqbûyî nas kirine û hevaltî bi wan re saz kiriye. Frîdrîka, doştanî bi malbata qurbanî Osman Kablan re çêkiriye, endamên wê yek bi yek ji nêzîk ve nas kirine, demeke dirêj bi wan û malbatên qurbanîne din re derbas kiriye.

Mehmûd, kurê piçûk ê Kablan e, wê dema ku Frîdrîka wî li ber deriyê malê dîtibû, xwe bi guliyê darekê ve daleqandibû, temenê wî 5 salî bû, nizanîbû çî li derdora wî bûye.

Di 10mîn salvegera Kuştara Roboskî de bi rêya «Navenda Kurdî ya Xwendinan» Frîdrîka Xêrdînk, ev nameya jêrîn ji Mehmûd Kalban re şandiye:

**Xoşewistê min
Mehmûd...**

Dema cara pêşîn min tu dîtî, temenê te 5 salî bû. Nizanim te xwest me bi raştiya temenê xwe bixapîne yan jî bi raştî te temenê xwe nas nedikir, te ji me re got temenê te 6 salî ye, lê herdu xwişkên te yê ji te mestir Sînem û Israa, bi qerf û henek temenê te yê raştî tekez kirin û kenê xwe bi xapandina te ya piçûk kirin.

Baş tê bîra min, hevaleyê mîna te bêcir û netebitî bi te re bû, navê wî nayê bîra min. tu hildikişî ser wî deriyê şîn ê şikestî yê mezela rûniştinê û te derî digirt û vedikir, xwe diherikand. Dema diya te xwest ku tu herî derve bilîzî, bi lez te bazda, xwe çem kir û şaxê darekê li ber malê girt, xwe pêve daleqand, ber jor û jêr ve xwe dihejand. Min gazî te kir got «Abcî» ku wateya wê bi zimanê Holendî «Meymûnê piçûk» e. Te awireke tûj ji min veda û gote min, wê gotinê raşt bilêv bike «Apoçî». Tê bîra te?

Wê hingê, te nizanîbû bê berî sê mehan, 28ê Çilleya Pêşîn a 2011an çî çêbûye?! Di jiyana te û malbata te de, ew roj, rojêke pir bi dax û xemgîn bû. Di wê rojê de, bavê te bar kir û ew nema li jianê ye. Ew digel 33 kesên din ji bazirganên sînor, dema vegeerê û derbaskirina sînorê Turkiyê, ew toşî gulebaranekê ji artêşa Turkiyê bûne, hemû hatine kuştin!... Kî dikare van pirsan ji te re şirove bike? Tê bîra min, diya te Pakîze

ji min re got, wê û endamên malbatê nexwestin ve bobelatê ji zarokan re şirove bikin. Vêca, ji we zarokan tê xwestin ku hun zarok bi xwe tayê ve çirokê bigrin û bişopînin, digel naskirin û têgihiştina bûyerê di rêya raporên ragihandinê de, hêdî-hêdî raştiya wê nas bikin.

Piştî derbasbûna çend salan di ser vê felaketê re, tu fêrî bûyerê bûyî. Dema cara pêşîn min serdana malbata te kir, wê demê, temenê xwişka te Hûlya 7 salî bû, wê diyar kir ku wê çirokek wiha berî du-sê salan xwendiyê. Lê, piştî çend salan ji felaketê, ji nû ve wê raştiya bûyera bavê xwe nas kiriye. Wê ji xwe dipirsî, gelo di wê dema ku hikûmet guh nade vê bûyerê, çawa ewê hûrguliyên wê nas bike!? Vêga ew 19 salî ye, gelo ew dizane ku raştiya bûyerê bi çî rengî bû û haya hikûmetê jê hebû lê wê di ser guhên xwe re davê?

**Xoşewistê min
Mehmûd...**

Tevî ku tu pçûk bûyî, bazdida û dileyistî û li ser guliyê daran hêlan dikir, carina kêlikine bêdengiyê bi te re derbas dibûn. Di wê dema ku te, yan kesekî din mîna diya te, pîrka te di helkeftinekê de wêneyeke mizin a bavê te Osman Kablan hildida, hingî wê bêdengiyê destpê dikir. Li hemberî vê dîdara xembar, laşê te hemû dilerize, çavên te çirokeke xemgîn û kûr dibêjin, ruwê te zer dibe û

gotinê te di singa te de asê dimînin, bi kul û xemên giran tu serê xwe diçimînî. Dema ew dîdara xembar tê bîra min, ji êşê, dilê min dişewite, dike parçe parçe bibe.

Piştî ku li Êlûna sala 2015an ez ji Turkiyê hatim bidûrxistin, ez nema pir bi malbata te re peyivîm. Tê bîra te berî çend salan bi telephonê em bi hev re peyivîn? Te ji min pirsî kengî careke din ezê bême cem we? Eger bi destê min bûya, yekser ezê vegeeriyama, lê mixabin, hikûmet rê nade careke din ez vegeerim. Tu dizanî, piştî ku polisê Turkiyê li Yoksîkova ez serbest berdama, roja din, min kar û barê xwe bo serdana we dikir. Cejna Qurbanê nêzîk bû û piştî du salan ji proseya aştiyê, Ardogan prose rawestand û dest bi şer kir. Min xwest ez icaza xwe bi malbata te û gundiyan din re biborînim. Ê min ji xwe pirsî gelo piştî têkçûna proseya aştiyê dê çî bi serê Roboskî were! û bandora şer li jiyana rojane ya xelkê, ji bilî metirsiyên li ser wan malbatên ku daxwaza lêkolîn û dadmendiye di felaketa Roboskî de kirine! Ji roja 28ê Çilleya 2011an ve, tevgera çûn û hatina qeçaxçiyên di wê xala sînorî de rawestiya ye. Ez dipirsim gelo tevî ku tu dizanî çî bi bavê te û hevalên wî re çêbûye, tê li ser rêbaza wî biçî? Ji ber ku temenê te 15 salî ve, bêgoman tê bi ... **10**

Ji Otrixt bo Roboskî

(Ta ez sax bim, Roboskî ji bîr nakim!)

Frîdrîka Xêrdînk

Wergêr ji Zimanê Erebi bo Kurdî:

Desteya NEWROZ

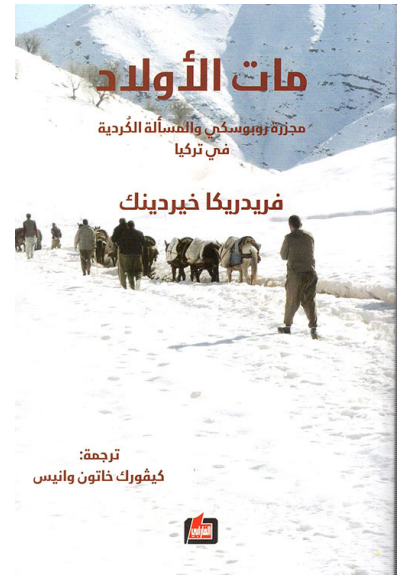
Mîna vê rojê 28ê Berçilleya sala 2011an, di wê dema ku artêşa Turkiyê kuştareke hovane li dijî kerwanekî Kurdên belengaz ên ku ji bo debar û abora xwe ya rojane, kel û pelên xwarinê diguheştin herdu aliyên sînora di navbera Turkiyê û Îraqê de bikar anîbû, rojnamevana Holendî xanim Frîdrîka Xêrdînk li Îstanbolê bû.

Li gora belgeyên lêkolînê, haya dewleta Turkiyê ji wê yekê hebû

ku ji bo peydakirina pêdiviyên jiyana rojane, xelkê deverê karê qaçaxiyê dikin, wê jî çav digirt çimku dixwest xelkên deverê tenê bi peydakirina nanê rojê mijûl bin û dûrî tevgera Siyasî û ya çekdarî bin. Lê, ji ber sedemine nediyar, destelata Turkiyê biryara gulebarankirina komekê ji wan kesên ku li hêla bajarê Roboskî/ Parêzgeha Şernexê sînora derbas dikin da. Hat gotin ku balefireke Emerîkî ya bê ajovan agahiya wê komê daye Turkiyê û di encam de, endamên wê komê bi tevayî hatine kuştin ku hemû gundiyên perîşan û belengaz bûn, 19 kes ji wan zarok bûn, temenê wan ji

18 salan kêmtir bû!

Piştî derbasbûna çend rojan di ser vê kuştara bi êş û jan re, eva ku ragihandina fermî ya dewleta Turkiyê hewl dida ku wê mîna bûyereke gomankirî û qurbanîyên wê kesine li derveyî zagonê ne ji raya giştî re nîşan bide. Lê, piştî ku hûrguliyên kuştare aşkere bûn, ragihandina Turkiyê got qaşo şaşîti di navbera qaçaxçî û kesên li derveyî zagonê ne çêbûye û ew derew dabû ber ruwê xwe, birêz Frîdrîka biryara xwe da ku ew lêkolîneke berfireh li ser vê kuştare amade bike. Di encama lêpîrsîn û lêkolîna xwe de, Frîdrîka bi navnîşana «Zarok mirin» pirtûkek

weşand, tede dîroka doza Kurdî li Turkiyê tîne zimên. Ji pîrsa kuştara Roboskî destpê kiriye û gihaye vê pîrsa jêrîn:

Gelo bi raştî, ji ber ku ev kes Kurd bûn ew hatine kuştin?!

Paşê, ev pîrs, berê nivîskara me dide pêkanîna lêkolîneke **11**

Zeyneb Hiso Keça Kurd a Efrînî Bawernameya Doktorayê wergirt

Keça Kurd a Efrînî Ya zîrek, Zeyneb Hiso/Efrîn-Gundê Qitmê, ji zanîngeha Helebê, di beşê Aboriya Çandinî de, bi pileya herî qenc(nuwaze) 90.6% bawernameya Doktorayê bidestxist.

Serperîştîyên nameya Dr. Zeyneb ev bûn:

Prof. Dr. Mahir Yûsif.

Dr. Nîroz Ferdawî.

Komîteya

Navbijiyê(Tehkîmê):

1. Prof. Dr. Ebdulxenî

Ebdulletîf.

Serok

2. Prof. Dr. Mahir

Yûsif... Endam

3. Prof. Dr. Mihemed

Dahir... Endam

4. Dr. Bişar Nene...

Endam

5. Dr. Mustefa Himêdî.

Endam

Gelê Kurd bi gelemperî û Efrîna dagirkirî bi taybetî bi keç û lawên xwe yên serkeftî şanaz û bextiyar e!

Ev serkeftin li Dr.

Zeyneb û malbata wê pîroz be.

Jêder/Facebook: Rûpela Afrin City